

Opruiming

We beginnen na terugkomst met opruimen. Een ritje naar de déchèterie met tuinafval, plastic, etc. En 's avonds steken we de brandhoop aan. Weer een prachtig vuur en de tuin is weer een stuk ruimer. De moestuin wordt ontdaan van uitgebloeide courgetteplanten en overige. De bessenstruiken krijgen mest en de boerenkool duikt op uit het onkruid. De regen heeft de planten goed gedaan. Nu weer de nieuwe knoflook de grond in en een plan maken voor het voorjaar.

Net voor vertrek naar Corsica arriveren er nog 3 ladingen hout voor deze winter. De korte stukken van 33 cm tasten we nog snel weg en de rest meteen na de vakantie. Het ziet er altijd zo mooi uit als het hout weer weg gestapeld is. Wij kunnen weer stoken!

Nollie moet nog even op en neer naar Nederland omdat haar auto weer voor de APK moet. Er schijnt een project te lopen waarbij als het slaagt, het in het buitenland ook zal kunnen.

Al is het weer aanzienlijk minder, toch komen er nog verschillende gasten. In deze tijd van het jaar zijn het meestal huizenzoekers. Halverwege oktober klaart het op en hebben we tijd om nog een keer het gras te maaien en in de tuin te rommelen. We hebben dagen die boven de 20 graden zijn.

De ganzenvijver vult weer aardig aan. Er kan weer goed gezwommen worden. Daar wordt ook dankbaar gebruik van gemaakt. De eerste gang is altijd naar de vijver. En als ik wat laat ben met ze naar het nachthok brengen, dobberen ze voor hun gevoel veilig rond. Maar daar is de vijver weer niet groot genoeg voor.

Om de everzwijnen uit de mais te houden staat er een "kanon" te knallen. Het gaat dag en nacht door want 's nachts zijn die dieren ook actief. Als we een rondje Ste Marie met de honden lopen zegt een oude kennis uit het dorp: "nou de jagers zijn bij jullie ook in de weer". Als ik hem zeg dat het een kanon is roept hij: "Ah, le pétard". Vrij te vertalen als de scheten later. Na een rondje woordenboek blijkt het de naam te zijn voor een knallend explosief,

maar ook voor een joint! Je leert elke dag wat! Wat zou de zwijnen het best uit de mais houden??..... Verder blijkt een pétard mouillé een mislukking te zijn of wel een natte flodder!

Zondagochtend 14 oktober, als ik net mijn laatste gasten door de poort laat, lijkt het beleg van Maubranche los te barsten. Het blijkt dat de buurman een jachtpartij heeft georganiseerd tussen de nog overeind staande mais. De knallen zijn niet van de lucht, afgewisseld door het opgewonden huilen en janken van de honden, met daarnaast het hoorngeschal om elkaar boodschappen door te geven. Op de weg lopen geagiteerde jagers en even later rijden de auto's van links naar rechts, dus ik vermoed dat er toch wat geraakt is. Gelukkig zijn de meeste poezen binnen. Dat is altijd mijn eerste zorg. En Vlammie verschuilt zich op de hooizolder. De buit van de ochtend blijkt een everzwijn dat aardig aan de maat is en hier in de kofferbak van het achterste autootje wordt vervoerd.

Mijn nieuwsgierige ezels hebben alles gevolgd van onder hun eikenboom, ondanks de regen staan ze gewoon buiten:

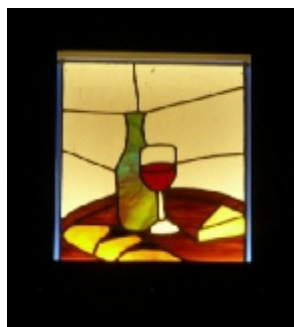

Het was de laatste lol die ze van de mais hadden want de volgende morgen komt de mais-kneuzer en gaat alles eraf. Heb nog net een paar kolfjes voor mijn kippen kunnen scoren.

Fons heeft tijdens onze vakantie goed doorgewerkt. Hij heeft zelfs mijn oude ooi Nollie die ik uit de groep had gehouden weer gedekt, Want onze oude Nollie hield niet van deze scheiding van weide en bed en is zelf uitgebroken terug naar de rest! Waar Fons zich meteen ijverig van zijn taak heeft gekweten!

Net als met al het fruit is ook de kweeperen oogst beperkt. En daarnaast zitten er veel slechte plekken aan. De mispelboom daarentegen die ik weet te staan zat vol met mispeltjes.

De voorgevel van het huis is opgefraaid met mijn glas in lood paneel. Overdag verlicht door de zon (als die er is) en 's avonds met een lampje. Al van ver is het te zien. Het hangt veilig in een fraaie kast gemaakt door de smid die ook mijn hek heeft gemaakt.

Deze winter ga ik aan de gang voor eenzelfde soort verlichting op het achterterras. Het ontwerp ligt al klaar.

We zijn erg druk om alle losse potten met planten een vast plekje in de tuin te geven. Dan kan alles wat winterhard is mooi in de tuin overwinteren. Door onze Corsica vakantie hebben we nu zelfs een aardbeienboom in de tuin. Ze stonden daar overal langs de kant van de weg. Die zal wel wat beschermd moeten worden in de winter.

Onze kippen zien er op het ogenblik niet uit. Ze zijn allemaal tegelijk in de rui gegaan. Met rare ronde kontjes lopen ze rond omdat bij allemaal de staartveren tegelijk zijn uitgevallen. En doordat de vleugelpennen nog in de schacht zitten lijkt het net of er overal hapjes uit ze zijn genomen. De leg is er ook helemaal onderuit en de oude veren stuiven in het rond bij

een beetje wind. Het lijkt dan meteen of er ter plaatse een kip geslacht is. Met de rui verdwijnt tevens de leg, dus zijn er even geen verse eieren bij het ontbijt. Annie echter legt stug door en aangezien 1 ei van haar voor 3 telt komen wij nog niets tekort.

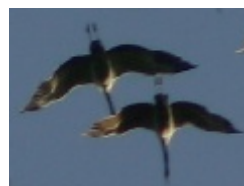
Onze wingerd is goed gegroeid en voor het eerst kleurt onze muur prachtig rood.

De koe daalt weer plechtig af van de toren in St Saulge onder het genot van een hapje en een drankje. De hele dag is er kastanje markt. Alsof we terug zijn op Corsica: ze verkopen kastanje koek, bier, crème, etc. Ook gepofte kastanjes. Daarnaast worden er taartjes van kastanjemeel verkocht met daarop gespoten: 50 jaar. Ik denk nog: “aardig van ze dat ze voor mijn verjaardag trakteren!”, maar nee het is voor de koe.

De grus komen in grote getale over op de 22ste. Echt honderden tegelijk. Al lang voor we ze zien horen we het gru—gru geluid. Zulke grote groepen hebben we nog niet eerder bij elkaar gezien.

Het gaat de hele middag door. De lichte kleur van hun veren kleurt zilverkleurig tegen de helder blauwe lucht. Bon voyage! En tot het voorjaar.

Het zijn de grues uit west europa die 2x per jaar over Frankrijk vliegen. Deze komen van een van de grootste verzamelpunten in Frankrijk: het Lac du Der-Chantecoq in de Elzas. Hier

verblijven ze enige tijd, sterken aan en vliegen in enorme zwermen door naar het zuiden met duizenden tegelijk. Niet eens zo heel ver hier vandaan. Dus wie weet een leuk idee om een keer heen te gaan.....

Ook op 27 oktober komen er weer veel over. Ze hergroeperen en dat ziet er uit als een enorme school vissen die ineens opbreekt en in V-formatie door vliegt. Ze vliegen hoog dit keer. Ze hebben gelijk, ik wandel met de honden en ben blij dat ik mijn oorwarmers heb opgezet. Het is waterkoud en er blaast een gemeen windje. Ça caille!!

De vogels worden gespot en geteld en voor het seizoen 2012 zijn ze tot nu toe hier gezien:

Ze vliegen de hele nacht door en de volgende ochtend zien wij dan ook dat het kwik bij ons is gedaald tot -4 graden. We hebben de kachel al lekker de nacht door laten trekken en komen dus behaaglijk beneden. We verstoken op het ogenblik ons oude toegangshek. Het was niet meer zo stevig, maar er zit toch nog wel een deel hard eikenhout aan!

De nieuwe balken voor de gevel van de gite arriveren. Nu kan het werk beginnen. De balk boven de ramen moet vervangen. Helaas is de oude voor 60 % rot.

We hebben volle maan en de nachten zijn zo helder als wat. We hebben geen straat lantaarns nodig hier. De nachten zijn daardoor nog steeds onder nul. Overdag is het heerlijk zonnig.

Wij groeten jullie weer van naast onze snorrende kachel,

Nol en Koos